

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **M. Š.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2025, č. j. 10 A 106/2024-45,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále „stěžovatel“) brojil proti v záhlaví uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým městský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí předsedy žalované o neurčení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále „zákon o advokacii“), a to z důvodu, že se ze strany žadatele mělo jednat o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva dle § 18c odst. 5 zákona o advokacii.

[2] Usnesením ze dne 18. 6. 2025, č. j. 7 As 101/2025-10, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k doložení splnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení [§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“)], a dále k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které stěžovatel napadá v záhlaví označený rozsudek městského soudu, včetně návrhu na rozhodnutí soudu (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Ke splnění povinnosti doložit zastoupení Nejvyšší správní soud stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení usnesení a poučil stěžovatele o následcích nesplnění výzvy a dále o možnosti požádat o ustanovení zástupce. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. 6. 2025.

[3] Podáním ze dne 24. 6. 2025 stěžovatel předložil Nejvyššímu správnímu soudu rukou napsanou plnou moc, kterou „pověřil“ k zastupování v řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. MUDr. Josefa Raucha (dále „advokát“). Vzhledem k tomu, že plná moc neobsahovala žádný údaj o akceptaci zastoupení ze strany advokáta (a nebylo tak zjevné, zda skutečně vznikla dohoda o zastoupení), Nejvyšší správní soud vyzval přípisem ze dne 26. 6. 2025,

č. j. 7 As 101/2025-15, advokáta k tomu, aby sdělil, zda mezi stěžovatelem a ním vznikla dohoda o zastoupení, a bude tedy stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupovat.

[4] Podáním ze dne 29. 6. 2025 advokát Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že stěžovatele zastupoval pouze na základě ustanovení v jiné věci (v rámci nutné obhajoby). Mezi ním a stěžovatelem nedošlo pro nynější řízení k žádné dohodě o plné moci, a neproběhla tak ani jednání o záloze nebo advokátní odměně. Proto advokát odmítl, že by stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupoval.

[5] V návaznosti na toto sdělení Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 9. 7. 2025, č. j. 7 As 101/2025-19, znovu vyzval stěžovatele, aby ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. doložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, anebo doložil, že má sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Ke splnění této podmínky řízení soud stěžovateli stanovil náhradní lhůtu 5 dnů ode dne doručení tohoto přípisu. Přípis byl stěžovateli doručen dne 15. 7. 2025.

[6] Dne 17. 7. 2025 obdržel Nejvyšší správní soud sdělení, v němž stěžovatel uvedl, že mu advokát předběžně přislíbil, že mu v nynější věci pomůže, ale nakonec z něj udělal blázna. Omluvil se tedy, že nemůže splnit podmínky řízení o kasační stížnosti. Dále se vulgárně vyjádřil o jedné ze soudkyň Okresního soudu v Mostě a dodal, že mu nezbyvá než vzít právo a spravedlnost do vlastních rukou.

[7] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[8] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

[9] Stěžovatel byl po podání kasační stížnosti řádně vyzván k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Byl též poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní, a rovněž o tom, že mu lze na jeho návrh případně ustanovit zástupce. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však splnění podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ani v náhradní lhůtě (a ani později do tohoto rozhodnutí soudu) neprokázal a rovněž nepožádal o ustanovení zástupce.

[10] Lze doplnit, že stěžovatelem předložená plná moc nemůže kvůli zjevné neakceptaci ze strany advokáta prokazovat, že je stěžovatel v nynějším řízení právně zastoupen. Plná moc je totiž jednostranným prohlášením zmocnitele, které má osvědčovat, že se dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že tedy mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná; např. rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2024, č. j. 7 As 59/2024-21, bod 14, či ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26;

pokračování

obdobně též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 31 Cdo 2038/2011). Existenci dohody o zastoupení lze prokázat i jiným způsobem než předložením podepsané plné moci (např. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2022, č. j. 10 Afs 205/2021-44). Rozhodující tak není konkrétní průkaz zmocnění, ale to, zda zmocnění materiálně vzniklo, tj. zda byla uzavřena dohoda o zastoupení (rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2022, č. j. 2 As 82/2021-39, bod 25). V nyní projednávané věci sice stěžovatel advokáta pověřil svým zastupováním, ale ten toto pověření (zmocnění) neakceptoval, přičemž uvedl, že žádná dohoda o zastoupení mezi ním a stěžovatelem nevznikla. Stěžovatel tedy předloženou plnou mocí své zastoupení advokátem nemohl prokázat. Jiné podklady prokazující své zastoupení nepředložil. Protože stěžovatel nepředložil ani doklad o vlastním vysokoškolském právnickém vzdělání, neprokázal splnění podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[11] Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatel i přes výzvu neodstranil nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti, přičemž v řízení nelze pokračovat (usnesení NSS ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003-19). S ohledem na tuto skutečnost Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2025

David Hipšr
předseda senátu